
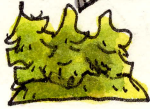

DOBRODRUŽSTVÍ:

  A JEJICH KAMARÁD LEŽELI VE

A ČETLI SI ... „TAKOVĚ DOBRODRUŽSTVÍ SI
V NAŠEM ROZHODNĚ NEUŽIJEME“ SE

„PROČ MYSLÍŠ?“ DIVILA SE „NO, JEN SE

KOLEM SEBE! SNAD NĚJAKÉ ? ? NEBO

 ?! NEBO JSI TU NĚKDY ZAHLEDLA ,

NEBO ?! ŽÁDNĚ NEBEZPEČÍ, ŽÁDNĚ DOBRODRUŽSTVÍ!“

 SI „TO JE PŘECE NESMYSL“ SE

„DOBRODRUŽSTVÍ NEZAŽÍJEŠ JEN MEZI ALE

I V NAŠEM !... A ?! TO I UNÁS MŮŽEŠ POTKAT

NEBEZPEČNÁ ZVÍŘATA!“ „JISTĚ“, PŘÍKÝVLA ...

„A NEMUSÍ TO BÝT ZROVNA , NEBO ...

TAKOVÁ , KDYŽ MÁ , MŮŽE BÝT NEBEZ-

PEČNĚJŠÍ NEŽ ! A CO TAKOVÁ ? NEBO ?!“

„A TO NEMLUVÍME O ROSTLINÁCH...“ , NEBO

 TI MŮŽE TAKÉ PĚKNĚ ZAVARIT, KDYŽ SE
V NEVYZNÁŠ!“ VYKULIL A NENÁPAD-

NĚ ZAPNUL ZIP ... JISTOTA JE JISTOTA!